

DEN ALLMEKTIGE GUD I KRISTUS

(The mighty God in Christ)

EN HERRE

Det er med et ønske om å forsvare og forklare en av de største av alle Bibelens sannheter, at dette heftet er skrevet. *HERREN ER VÅR GUD, HERREN ER EN.* (5. Mos. 6:4). Det er vår ydmyke oppfatning at Bibelen enten står eller faller på dette ene punktet; "*Hor, Israel, Herren er vår Gud, HERREN ER EN.*" Bibelen er en Guds ord, ikke "guders" ord.

Det kan bare være sann og levende Gud, HERREN. Dette bekrefter Jesus i Markus 12:29, da en av de skriftlærde spurte: "*Hva er det første av alle bud?*" Denne sannheten er for alltid innskrevet i Det nye testamentet som en bekreftelse på det vi finner så mange steder i Det gamle testamentet. Jesus svarte; "*Herren vår Gud, Herren er en.*"

Jesaja etterlot dette vitnesbyrd; "*Så sier Herren...Jeg er den første og Jeg er den siste og foruten meg er det ingen Gud...Frykt ikke og forferdes ikke...Er det noen Gud foruten meg? Det er ingen !dippe, jeg kjenner ingen.*" Dette er vår forutsetning og grunnvoll; det er

kun en Gud. Dersom denne grunnvoll blir ødelagt, "*...hva kan den rettferdige gjøre?*"

Det er mye forvirring innen ulike kirkesamfunn om HVEM den sanne Gud er. Mange hevder at det er en treenighet av personer i Guddommen, selv om noe slikt ord ikke forekommer i hele Bibelen. Noen tror det er minst "to personer", og det finnes tusenvis av troende, som er oppriktige, men likevel villfarne slik som til og med Filip var. Filip elsket Jesus, men forsto ikke hvem Han var. De forvirrede spør, som Filip. "*Herre, vis oss Faderen og det er nok for oss.*"

Dette hefte forklarer hvem Faderen var og hvor Han var. Vær så snill; les og vurder det med en bedende holdning.

Mange ønsker å gjøre Jesus til den "andre personen" i guddommen eller til en del av den mystiske "treenigheten". Når Jesus kommer med uttalelser som; "*Meg er gitt all makt i himmelen og på jorden*", og "*JEG ER ALFA og OMEGA, sier Gud Herren, han som er og som var og som kommer, Den Allmektige.*", da trekker mange seg tilbake, i frykt for at Jesus har gått ut over sin autoritet. La oss se nærmere på dette.

GUD ÅPENBARES I EN ENGELS SKIKKELSE.

Jesus stadfester i Joh. 4:24 at "*...Gud er Ånd og de som tilber Ham må tilbe i ånd og sannhet.*" Vi finner også i 1. Mos. 1:2 at "*...Guds /Lind svevet over vannene*". Vi vet at en ånd ikke kan sees uten at den har en kropp, så vi har tegnet en sky som skal representere Guds Ånd.

Legg merke til den har en sort farge. Den sorte fargen kan lett følges gjennom studiet for å hjelpe deg. Den skal alltid representere Gud som Ånd. Gud (Anden) måtte åpenbares for å kunne bli sett. Det er et ufravikelig bibelsk faktum at Guds Ånd ikke hadde noen permanent form eller skikkelse i Det gamle testamente. (Heb. 10.5) Derfor måtte Han åpenbare seg for Israel og profetene *"...i fordums tid - mange ganger og på mange måter..."* for å bli forstått. (Heb. 1.1)

Gud fremsto i en engels skikkelse, i Edens hage, da Han vandret rundt og talte med Adam og Eva. Etter at de hadde syndet, kastet Han dem ut og trakk seg tilbake til himmelen. Fra den tiden fremsto Han forholdsvis få ganger, fordi synd hadde adskilt Ham fra mennesket, som Han hadde skapt til å vre rent og hellig. Allikevel åpenbarte Han seg, og flest ganger viste Han seg i en engel. Denne engelen fra Herren må ikke forveksles med de gangene da andre engler viste seg. Gud brukte denne "kroppen" som en midlertidig bolig (sied ä dvele) for at menneskene skulle se og forstå Ham. Det var Herrens engel som viste seg for Abraham, og som ledet Israels barn. For dem var han "Paktens engel". Han var også engelen som slåss med Jakob ved Pniel, engelen som slo hoften hans av ledd. Han viste seg for Moses, Josva, Gideon og andre ved å bruke denne engelen,

ABRAHAM VISER GJESTFRIHET OVERFOR TRE "MENN"

Du kan lese i 1. Mos. 18:2 at Abraham viser gjestfrihet mot tre "menn". Hvis du leser hele kapitlet nøye, samt det første verset i

kapittel 19, vil du se at Abraham faktisk ble besøkt av ingen ringere enn Gud Herren, Gud selv i en engel, medfulgt av to andre engler. Disse to englene ble senere sendt for å ødelegge Sodoma og Gomorra, euer at de hadde befridd Lot og hans familie. (1. Mos. 19:1) Gud (som er Ånd) brukte denne engelen for en tid og gjorde seg dermed synlig for Abraham. I det 18. kapittelet finner vi Abrahams bemerkelsesverdige anmodning, hvor han titulerer denne engle-skikkelsen som "...*dummer for hele jorden*". Han fikk da løftet av Gud, at var det bare 10 rettferdige i Sodoma og Gomorra, så skulle byene bli spart.

Englene likner på mennesker og de har IKKE vinger, noe som bekreftes i Heb. 13:2. Her advarer Paulus oss, slik at vi ikke glemmer å ta imot fremmede, for på den måten kan engler gjeste oss uten at vi vet det.

JAKOB SLÅSS MED HERRENS ENGEL

I Mos 32:24,29,30 "*Jakob ble så alene tilbake. Da kom det en mann og kjempet med ham helt til morgenen grydde... Da sa Jakob: Jeg berdeg, si meg ditt navn... Og han velsignet ham der. Jakob kalte stedet Pniel - forjeg har sett Herren åsyn til åsyn, og enda berget livet.*"

Dette var Gud (som er Ånd) åpenbart i en engel. Som beeis på dette, leser vi i 2. Mos. 32:30; "*Jakob sa: Jeg har sett Gud åsyn til åsyn.*" Jakob sackte etter Herrens navn og derfor velsignet Gud ham. Herren vil velsigne alle som søker etter Hans virkelige navn og identitet. Uansett våger vi ikke å si at Gud, som var inne i denne engelen, var EN person og at engelens kropp var en ANNEN

person, noe som gjør det til to "personer". Den eneste fornuftige konklusjonen er at Jakob virkelig slåss med Gud (som er Ånd) og at han så Gud åsyn til åsyn I EN ENGELS SKIKKELSE. Gud var inne i denne engelen da Han slåss med Jakob. Hvorfor er det da så vanskelig å forstå at Gud (som er Ånd) var inne i Kristus da Han forlikte verden (og alle de "fortapte" Jakob'ene som tror på hans navn (Joh.1.12) med seg selv (2 Kor. 5.19).

Det finnes ikke ett sted i hele Bibelen hvor Gud fremsto eller manifesterte seg i mer en EN person ad gangen. Om Gud hadde hatt et menneskes legeme, ville Hans ulike åpenbaringer gjennom hele Det gamle testamentes tidsperiode vrt overflødige. Vi må huske at Gud er Ånd og at Hans evige vesen IKKE er synlig. (Kol. 1:15) Det var derfor helt nødvendig at Han åpenbarte seg på ulike mater, først og fremst for å bli sett av mennesker, og dernest Hans herlighet matte tildekkes og skjules for mennesker. Hadde ikke det skjedd, ville menneskene ha dodd av å stå innfor Hans Hellige nærvær.

MOSES VED DEN BRENNENDE BUSKEN

Gud kalte på ham midt inne i busken og sa; "*Moses, Moses.*" Og han sa; "*Her er jeg.*" (2. Mos. 3:4) Etter å ha bedt Moses å ta av seg skoene, fordi stedet han sto på var hellig (på grunn av Guds nrvr), fortalte Han Moses om sine planer om å sende ham til Faraos med krav om å la Hans folk (Israel) gå. Moses visste at dette var en enorm oppgave og at det ville kreves en helt spesiell kraft og autoritet fra Gud. Av den grunn ba han Gud om å åpenbare sitt navn for ham, slik at han kunne få den autoriteten som følger med

Guds navn, når Israels barn kom til å spørre; *"Hva er Hans navn?"*

Og Gud sa til Moses: *"JEG ER DEN JEG ER og Han sa: Så skal du si til Israels barn: JEG ER har sendt meg til dere."* (2. Mos. 3:13,14)

Navnet JEG ER, er det navnet Gud ga til Moses fra den brennende busken. Er det ikke rart at navnet JEG ER, som uttrykker det uforanderlige og trofaste ved Guds evige vesen verken ble brukt av Moses eller av Israel for å tiltale Gud? Guds navn, JEG ER, ble så høyt respektert at det ble trodd at kun den allmektige Gud våget å ytre eller uttrykke dette navnet. Guds navn ("JEG ER") ble ikke brukt av noen jøde, i frykt for å vre blasfemiske, og fordi straffen for misbruk var døden ved steining.

I 3. Mosebok 24:10-16 leser vi om sønnen til en israelittisk kvinne, i slåsskamp med en annen mann fra Israel. I kampens hete "glemte" han seg og uttalte det hellige navnet til Gud Herren. Dette var så uhørt at de tok ham i varetekt inntil Gud hadde vist dem hva de skulle gjøre. (3. Mos. 24:12) Herren tiefalte Moses at *"...hele menigheten skulle steine ham..."* for denne blasfemiske bruken av Herrens navn. Dette er navnet som opprinnelig ble gitt til Moses midt inne fra den brennende busken (JEG ER). Legg merke til hva som står i 2. Mos. 20:7, om den synd det er å bruke Herren, din Guds navn, utilbørlig. Dette var en helt annerledes synd og dummen var *"...for Herren vil ikke holde han uskyldig,"* men han skulle IKKE steines.

Denne grundige forklaringen på Guds navn, JEG ER, som Moses fikk inne fra den brennende busken og som klargjør Hans evige, uforanderlige vesen, betydde ikke noe mindre enn DEN

ALLMEKTIGE GUD. Jødene tror at dette navnet, som bare kunne brukes av Gud selv, har en svrt viktig betydning når vi leser det som står i Joh. 8:53-59; Jødene sa til Ham, "*Du er da vel ikke starre enn vår far Abraham, som dode? hvem gjør du deg selv til?...Jesus sa til dem, Sannelig, sannelig sier jeg dere, for Abraham var, JEG ER!*" (oversatt fra grunnteksten).

Du ser hell klart at Jesus her erklrer at Han er den JEGER, noe som betyr at Han er DEN EVIGE GUD FRA DEN BRENNENDE BUSKEN. Jødene ville selvsagt ikke tro dette og dørrte Ham skyldig i blasfemi, ikke bare fordi han sa navnet, men også fordi Han sa at Han var JEG ER. Vi ser av den følgende teksten, hvordan dette kunne skje.

Du vet at jødene tror at Guds navn, JEG ER, er forbudt å bruke? Hvilket navn har de da lov til å bruke og hvilket navn bruker de for å gjenkjenne DEN ENESTE SAN NE OG LEVENDE GUD? Det er klart at navnet Herre, blir brukt når de ber eller refererer til Den Allmektige Gud. Israel ble gitt det første bud; "*Her, Israel, Herren er vår Gud, Herren erEN.*" Dette bekreftes bade i det gamle og det nye testamentet. (5. Mos. 6:4, Markus 12:29). 11. Kongebok 18:39 anerkjenner Israel navnet Herren på sin Gud. De hadde tiibedt falske guder under påvirkning av den onde Akab og Jeseabel, men da Elias ba og ilden falt fra himmelen for å bekrefte hans bønn; "*Hør meg, O Herre, hør meg så dette folket skal vite at du er Gud Herren...*" da sa de; "*Herren, Han er Gud; Herren, han er Gud.*" Da Paulus fra Tarsus (Apgj. 9:1-5) ønsket å være absolutt sikker på at stemmen han hørte fra himmelen virkelig var hebreernes ENESTE

SANNE OG LEVENDE GUD, ropte han; *"HVEM ER DU, HERRE? Og Herren svarte; JEG ER JESUS."*

HERRENS HER LIGHETS SKY

Herren brukte ikke bare en engel for å åpenbare seg for Israel. Han brukte også en mystisk HERLIGHETSSKY. Guds HERLIGHET og nrvr ble åpenbart i denne skyen og for Israel representerte dette Gud Herren. Skyens udefinerbare form viser at "sden fra en kvinne" (1.Mos. 3:15), den enge etterlengtede Messias, ennå ikke var kommet.

Herlighetsskyen eller skystøtten var et tegn på Guds og den ledet Israel fra det mørke Egypt til Løftes landet. Om natten ble denne herligheten av Guds nrvr sett viden omkring mens den skinte klart som en ildstøtte. *"Og Herren gikk foran dem om dagen i en skystøtte for å lede dem på veien, og om natten i en ildstøtte, for å lyse for dem. Skystøtten vek ikke fra Polket om dagen, og heller ikke ildstøtten om natten."* (2. Mos.13.21,22)

Denne Herlighetsskyen gav dem ly om dagen fra østens sterke sol og dens ild lyste om natten og symboliserte Guds renhet og kraft, en oppmuntring for Israel og en advarsel for deres fiender. Når som helst, når skystøtten stoppet, satte Israel opp tabernaklet og slo leir. Denne skystøtten var deres guide og leder, fordi Gud var inne i den.

Fra tid til annen hvilte denne Herlighetsskyen (shekinah) over nådestolen på arken inne i tabernaklet og fra denne HERLIGHETSSKYEN eller skystøtten, talte Gud til Moses. (2. Mos. 33:9) *"Og når Moses gikk inn i sammenkomstens telt for å tale med ham, da hørte han røsten tale til seg fra nådestolen over vitnesbyrdets ark mellom de to kjerubene."*(4. Mos. 7.89)

Paulus skriver om HERLIGHETSSKYEN *"For jeg vil ikke, brødre, at dere skal vre uvitende om at våre fedre var alle under skyen og gikk alle gjennom havet. Alle ble døpt til Moses i skyen og i havet."*(1 Kor. 10:1,2). Dette var Israels bilde av å bli "født på nytt" av vann og Ånd. Gud plasserte absolutt denne HERLIGHETSSKYEN inne i Jesus Kristus, når Han sier; *"Denne visdom kjente ingen av denne verdens herrer. For hadde de kjent den, da hadde de ikke korsfestet herlighetens Herre."* (1. Kor. 2:8) Guds nærvær eller Ånd som var gjemt i denne herlighetsskyen, fant en permanent "bolig" inne i Jesus Kristus, for det var Ham denne verdens fyrster korsfestet.

GUD LEGEMLIGGJORT (INKARNERT)

På dette punktet er det mange som blir forvirret. Du må vre så snill å huske at Gud er Ånd og at det derfor var helt nødvendig for Gud å åpenbare seg midlertidig på ulike måter (engel, herlighetsskyen og så videre) gjennom Det gamle testamente for å kunne bli sett. Men i virkeligheten hadde han ingen permanent kropp. For å frelse menneskeheten fra synd var det svært viktig at

Han åpenbarte hele fylden av sitt guddommelige vesen, som var Ånd, i en kropp eller sønn (*"Og uten at blod blir utgytt, blir ikke synd tilgitt."*). Dette skulle bli Guds permanente bolig (Tabernakel). Hvis Gud Faderen, var en PERSON med en kropp slik som vi er opplært å tro, da er Bibelen bare forvirring. Det forklares helt klart til Maria, Jesu mor, at hun skulle bli med barn ved Den Hellige Ånd, det vil si, ved Gud selv, som er Ånd.

Matt. 1:18 Derfor kan vi si at Jesu Far var Den Hellige Ånd, eller Ånden. I Lukas 1:30-35 leser vi at engelen Gabriel sa til Maria; *"Frykt ikke, Maria, for du har funnet nåde hos Gud. Se, du skal bli med barn og føde en sønn og du skal gi ham navnet Jesus. Men Maria sa til engelen: Hvordan skal dette gå til...".* Og engelen svarte henne og sa; *"Den Hellige Ånd skal komme over deg og Den Høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal også den heilige som blir født, kaltes Guds Sønn."*

Gud ble ikke igjen i himmelen og sendte sin Sønn, den "andre personen" i guddommen ned på jorden. Han var SELV her nede, IMMANUEL - GUD MED OSS. (Matt. 1:23) La oss se nøye på det vidunderlige skriftstedet i Johannes 3:16, *"For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbåne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv."* Noen vil ha oss til å tro det var en "gammel Gud Faderen" (Jeg skriver med refrykt) oppe i himmelen, som så ned på den syndige menneskeheten helt til Han ikke lenger kunne holde det ut. Han snudde seg til Gud Sønnen, som sto ved Hans side, og Han sa; "Jeg elsker dem så høyt Jesus, vil DU gå ned å lide på korset - fordi JEG elsker

dem så høyt." La meg understreke med det samme, det ville ikke Vært kjrlighet. Forestill deg at en av mine sønner og jeg spaserte langs en elvekant, da et menneske plutselig faller i vannet. Nølende ser jeg ham kjempe for sitt liv og så roper jeg til min sønn, "Å, jeg er så bekymret for den mannen, jeg kan ikke bare stå og se på at han drukner; sønn, hopp du ut i vannet og forsøk om du kan redde ham fordi jeg elsker den mannen så høyt!" Du kan med rette beskyldte meg for å vre uærlig og helt uinteressert i den andres ve og vel. Hadde jeg ikke vrt det, hadde jeg selv hoppet i vannet for å redde den druknende mannen.

Abraham talte profetisk da han fortalte Isak, som svar på hans spørsmål om hvor offerlammet var: *"Gud vil selv utse for seg lammet til brennofferet, min sønn."* Og det var nøyaktig hva Gud gjorde. Han overskygget jomfru Maria, og gjennom henne kom Hans Ånd inn i legemet eller Sønnen (ved unnfangelsen, ikke ved Jordan da Jesus ble døpt) Den allmektige Gud var i Kristus Jesus. Jesus var IKKE bare et menneske, fylt med Guds Ånd ved Åndens dåp, eller velsignet med Guds nærvær, slik som Det gamle testamentes profeter var velsignet. Hele fylden av Guds Ånds kraft og vesen, ikke bare en liten del, ble legemliggjort i Herren Jesu legeme. Den strømmet ut fra Ham. Vi leser i Johannes 3:34; *"For han som Gud har utsendt, taler Guds ord. For Gud gir ikke Anden etter mal "* (til ham- grunnteksten).

Guds Ånd velsignet i fordums tid og de hellige Guds menn talte etter som de ble ledet av Den Hellige Ånd. Men Jesus Kristus ble ikke bare gitt en liten del, slik som med profetene,

men Han fikk HELE fylden av Guds Ånd, UTEN mål. Herren Jesus var Guds Ånd legemliggjort (inkarnert - ånd smeltet sammen med kjød). Paulus skriver til oss i Kolosserne 1:15-19 at Jesus var BILDET (eller kroppen) til den usynlige Gud (eller Far); *"For det var Guds vilje å la hele sin fylde ta bolig i ham..."* Også i Kolosserne 2:9; *"For i ham bor hele guddommens fylde legemlig (inkarnert)."*

I 1.Tim. 3:16; *"Og det må alle bekjenne, stor er den gudsfryktens hemmelighet: Gud åpenbart i KJØD, rettfærdiggjort i Ånd, sett av engler, forkynt blant folkeslag, trodd i verden, opptatt i herlighet."*

Mange blir forvirret når de forsøker å forklare Gud som en person, med en egen permanent kropp i Det gamle testamentet. Men Jesus sa til kvinnen ved brønnen at *"...Gud er Ånd"*. Denne Ånden, ved en ren og ubesmittet unnfangelse, inntok og dvelte i sønnens, Jesu Kristi kropp.

Enten var Jesus Kristus GUD åpenbart i kjød, eller så var han en bedrager. Jesus var ingen ringere enn Gud Herren her på jorden, i kjød - legemliggjort. Dette legemet er Hans permanente "skjulested" for de tider som kommer. Jesaja 9:6 bekrefter dette; *"For et barn er oss født, en sønn er oss gitt. Herredømmet er på hans skulder, og hans navn skal kaltes Under, Rådgiver, Veldig Gud, Evig Far, Fredsfyrste."* Om du tar den absolutte guddommeligheten og legemliggjøringen av det Guddommelige Vesen (Gud, Ånden) bort fra Jesus Kristus, går Bibelen i "oppløsning", og vårt frelseshåp opphører.

DU, SOM ER ET MENNESKE, GJØR DEG SELV TIL GUD

Som nasjon ville ikke Israel tro at Gud var inne i Kristus, selv om Han helbredet de syke, gikk på vannet, formante vinden og bølgene, ga mat til tusener bare med noen få brød og noen fisker, kastet ut demoner, åpnet øynene på de blinde og oppreiste døde. Da Han spurte dem; *"Mange gode gjerninger fra min Far har jeg vist dere. Hvilken av dem er det dere vil steine meg for?"* svarte de: *"For noen gode gjerninger steiner vi deg ikke, men for Guds-bespottelse, fordi du som er et menneske, gjør deg selv til Gud."* Kampen om hvem Jesus Kristus er, fortsetter den dag i dag. Jesus lærte (og lærer) sine disipler at Han er Messias (Guds Salvete og Menneskesønnen). Vi finner gjengitt i de tre evangeliene Matteus, Markus og Lukas, Jesus FORKLAR ET. *"Og han ble forklart for deres øyne. Hans ble så skinnende hvite at ingen på jorden, som bleker klar, kan få dem så hvite."* Peter, Jakob og Johannes fikk et lite glimt av HANS EGENTLIGE IDENTITET, av Ånden, som BODDE INNE I HAM - Guds Herlighets Ånd, Ånden som Jesus alltid kalte Far. Johannes fikk, på øya Patmos, enda et glimt av Hans Herlighet og Johannes *"...falt ned for hans føtter som død."* Åp. 1:17. Formålet med Jesu liv er å overbevise dem som vil følge Ham om at Jesus er Messias - Guds Sønn eller Gud åpenbart i kjød (legemliggjort).

HVOR VAR FADEREN DA JESUS VAR PÅ JORDEN?

"Filip sa til ham, Herre vis oss Faderen, og det er nok for oss."

Jesus svarte veldig klart på dette spørsmålet da han sa; *"Så lang en tid har jeg vært hos dere, og du kjenner meg ikke, Filip?"* og *"...men Faderen som blir i meg, han gjør sine gjerninger."*

Hans disipler forsto ikke før på Pinsedagen, hvem Han egentlig var. Jesus sa; *"Det kommer en tid da jeg ikke lenger skal tale til dere i lignelser, men fritt ut forkynne dere om Faderen."* Med andre ord, "Dere vil da vite at Faderen, som er Ånd, er I MEG og jeg I HAM."

Etter at Den Hellige Ånd var utgytt og så lenge apostlene levde, var det ingen spørsmål om hvem Herren Jesus Kristus var. Men i ettertid begynte mennesker å diskutere ut fra sine kjødelige tanker. Det var da mysteriet om Gud i Kristus ble en hemmelighet, sammen med en rekke andre apostoliske sannheter. Uten å ha Den Hellige Ånd til å veilede seg, gikk det ikke lang tid før menneskene begynte å tilbe en TREENIGHET av GUDER. Dette ble bestemt på kirkemøtet i Nikea i år 325 e. k. Dette er selvsagt bare menneskers tanker, ting som ikke ble åpenbart/veiledet av Den Hellige Ånd.

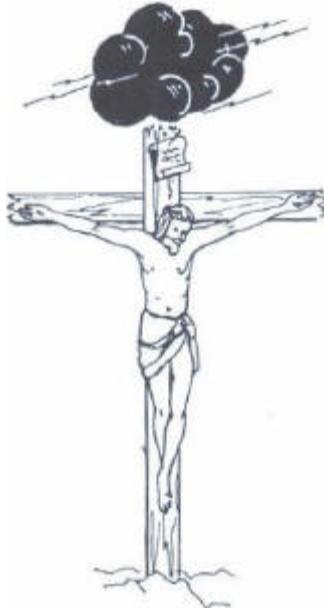
Grunnen til at så mange ikke forstår den unike ENHETEN med Herren Jesus og Gud, som er

Ånd og Far, er at de ikke har fått Den Hellige Ånd på en bibelsk måte. (Apgj. 2:4) De som har opplevd å bli fylt av Den Hellige Ånd på en bibelsk måte, forstår snart at Gud gjorde Jesus både til *"...Heue og Messias."* (Apgj. 2:36)

Jesus sa; *"Nå r Han, sannhetens Ånd kommer, skal Han herliggjøre MEG"* og igjen; *"Han skal vitne om MEG og dere skal være vitner, fordi dere har vært med meg fra begynnelsen."* Den første preken Peter gav, etter å ha blitt fylt med Den Hellige Ånd,

var på Pinsefestens dag. (Det var nesten tre hundre år før kirkekonsiliet i Nikea.) Hans budskap (Apgj. 2:36) var at "...Gud (som er Ånd) hadde høyt opphøyet ham (Jesus)." Alle nytestamentenes forfattere påstod at den evige Ånd og det vesen som jødene kjente som Gud Herren bodde i Ham (Jesus).

Da jødene hørte Peters budskap, og forsto at blodet fra bukker og kalver ikke lenger kunne ta bort deres synder, ropte de ut; *"Hva skal vi gjøre, brødre?"* Det var da den søtteste, reneste, mest uforfalskede og gudfryktige læresetning som noen gang har passert et menneskes lepper, ble forkynt av Peter. Han hadde fått nøklene til Guds rike og "døren" til Guds rike åpnet han med disse nøklene da han sa; *"Omvend dere, og la dere alle døpe på Jesu Kristi navn til syndernes forlatelse, så skal dere få Den Heilige Andes gave."*(Apgj. 2:38)

På Pinsedagen visste apostlene at navnet til Faderen, til Sønnen og til Den Hellige Ånd var HERREN JESUS KRISTUS (se Mat. 1:21; Joh. 5:24; Joh. 14:26) og at omvendelse og forlatelse av synder i dåpen skulle forkynnes i HERREN JESU NAVN. Det er derfor de alltid og uten unntak døpte i Jesu Kristi navn. Det herlige navnet til Herren Jesus måtte brukes for å gjøre dåpen gyldig. De ba også for de syke i Herren Jesu navn og de instruerte alle om å påkalle (Apgj.22:16) NAVNET til Herren Jesus, slik at de kunne få Den Hellige Ånds gave.

DEN STORE FORSKJELLEN.

Forskjellen mellom Den Allmektige Gud inne i Kristus og Hans ulike åpenbaringer i Det gamle testaments tidsperiode, i en engel, herlighets skyen og så videre, var at disse åpenbaringer av Gud til menneskene, bare var midlertidige. Men så, ved tidens fylde, da Han var rede til å opptre på jorden som frelser og forløserfor menneskene, "*...passet det Ham å vage lik sirre brødre...*"; "*Da nå barna har del i kjød og blod, fikk også han på samme vis del i det...*" (H eb 2:14-17)

Den Hellige Ånd (Gud er Ånd) overskygget Maria og skapte gjennom henne, Jesu kropp, som Han kunne smelte sammen med. Herren Jesus hadde ingen annen far enn Gud, som er Ånd, Den Hellige Ånd. Da han ble født i Betlehem, var han "*GUD MED OSS*". I Johannes 20:21,22, forsøkte Han å vise dem at Han var inkarnasjonen til Den Hellige Ånd (Hans Far), "*Likesom Faderen har utsendt meg, sender også jeg dere...*" *"Han åndet på dem og sa til dem; `Ta imot Den Heilige Ånd."* Med andre ord, "Min livsånde er min Fars Ånd, og dere vil få det åndepustet (Den Hellige Ånd), som dere vil bli sendt ut ved. "*Det kom på pinsefestens dag som et veldig stormvær og fylte huset der de satt.*" (Apgj. 2:2)

Jesus fikk IKKE Den Hellige Ånd ved Jordan da han ble døpt av Døperen Johannes. Han var legemliggjøringen av den hellige Ånd. Han var Immanuel, Gud med oss, fra fødselen av. Det som skjedde ved Jordan var en bekreftelse for Døperen Johannes -

at Jesus var Guds salvede, den sanne yppersteprest, rede til å forkynne evangeliet til den fortapte menneskeheten. Les Johannes 1:31-34. Det som skjedde ved Jordan var "...å fullføre all rettferdighet." En prest under Mose lov våget ikke å tjenestegjøre inne i Tabernaklet før han hadde nådd en alder på tretti år. Da tiden kom, ble han vasket (som forbilde på dåpen - oversetters anm.) og salvet med olje (et forbilde på Den Hellige Ånds dåp). Det er også et bilde på vann-dåpen, som vi gjør i lydighet, før vi kan bli Herrens sanne disipler (prester).

På korset var Jesus Gud som offerlam. Gud som ga sitt eget blod (Apgj. 20:28) for å rense oss fra våre synder. Da Han hang der på korset, opplevde Han en smerte og pine lik den en synder med en fortapt sjel opplever når han dør uten Gud. All fordømmelse og all synd fra denne verden ble lagt på Ham; "...Han ble til synd for oss, Han som ikke visste av synd. Herren la på Ham all synd for vår skyld." (Jes. 53:6) Han følte det som om Gud hadde forlatt ham, og ropte: "Min Gud, Min Gud, hvorfor har du forlatt meg." Etter dette gav ham omsorgen for sin mor over til Johannes, som han elsket og sa til sist: "Det er fullbragt! Og han boyde Bitt hode og oppgav sin ånd." det vil si: lot sin Ånd gå.

JEG ER DEN FORSTE OG DEN SISTE

Herren Jesus døde i kjødet, men ble levendegjort av Guds Ånd. På den tredje dagen oppsto Han og erklærte at Han har ALL MAKTT, bade i himmel og på jord. Na forstår vi hvordan Sønnen (eller Guds ånd inkarnert - ikledd kjød) født i

Betlehem for snartto tusen år siden, kunnevære EVIG FAR (Jes. 9:6). Gud Faderen, oppreiste menneskesønnen fra de døde ved igjen å la hele sin fylde dvele inne i Jesu legeme og dermed ble Jesus Kristus til Guds permanente bolig. *"Det var Guds vilje å la hele sin fylde ta bolig i ham..."* (Kol. 1:19)

Etter førti dager på jorden, før Herren Jesus opp til himmelen. I Åpenbaringen 1:17,18 sier Jesus til Johannes; *"Frykt ikke, Jeg er den første og den siste og den levende. Jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet."* Han er FORST fordi Guds Ånd, som alltid har eksistert, dweler inne i Ham, for aldri å forlate den kroppen igjen. Jesus var SIST fordi det ALDRI vil bli noen annen permanent bolig, kropp, eller person, hvor Guds Ånd skal bo eller manifestere seg inne i. Herren Jesus vil vre den eneste Gud du vil se i himmelen.

Guds Ånd, Den Hellige Ånd, som Jesus refererer til som Faderen, og Hans kropp, er uadskillelige. Vi trenger aldri mer å bli forvirret over de forskjellige åpenbaringer av Gud. Jesus fortjente retten å vre Åndens permanente bolig. Det er fortsatt kun EN HERR E og HANS NAVN er ETT (Sak. 14:9). Apostlene forsto at Gud var i Kristus og at NAVNET til Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd er Herren Jesus Kristus. Når de troende ble døpt, ble de uten unntak døpt i vann til syndenes forlatelse, i HERREN JESU NAVN. Noen ganger i JESU KRISTI navn, andre ganger til HERREN JESUS, men ALDRI med *"...i Faderens, Sønnens og Den Heilige Ånds navn."*

Guds hemmelighet om hvem Jesus er, ble fort åpenbart på

pinsefestens dag (Apgj 2), da de troende fikk Den Hellige Ånd. Da ble det klart at Gud, som i fordums tid, mange ganger og på mange måter, talte til fedrene ved profetene, i disse dager taler til oss ved Sin Sønn og at denne Jesus både var Herre (det er kun EN Herre) og Messias. *"Den som bekjenner Sønnen har også Faderen."* (1. Joh. 2:23)

Vår konklusjon er derfor denne: Guds Sønn er GUD ÅPENBART I KJØD, og Han har gilt oss forstand og åpenbaring, så vi vet hvem han er. Og vi er i Ham, i Ham som er sannheten, Hansom er Sønnen Jesus Kristus. **DETTE ER DEN SANNE GUD, OG TROEN PÅ HAM ER VÅRT EVIGE LIV.** (1. Joh. 5:20)

Translated by Reverend Randy Briggs, For Apostolic Bible Institute
6944 Hudson Blvd North, St Paul, MN 55128 USA